

gøring indlægges til vederlagsfri Behandling paa de kommunale Syge- eller Epidemihuse for det Amt eller den By, hvor Patienterne have Bopæl, og blive Udgifterne ved saadanne syges Behandling, indtil offentlig Behandling af Sygdommen maatte blive paaholdt, at udrede paa den i § 26, sidste Stykke angivne Maade.

Naar de kommunale Bestyrelser anse det for ønskeligt, at Patienter, der lide af andre smitsomme Sygdomme end de ovenfor nævnte, skulle indlægges til vederlagsfri Behandling paa de kommunale Epidemihuse, kan der med Justitsministeriets Samtykke udfærdiges Regulatorer desangaaende, og blive i dette Tilfælde Udgifterne ved de syges Behandling at reparere paa den i § 26, sidste Stykke, angivne Maade.

vedtoges uden Afstemning.

§ 3 saalydende:

Oversundhedskommissionen har, saa snart en af de i § 2, 1ste Stykke, ommeldte Sygdomme viser sig noget Sted inden for Kommissionens Virksomheds Omraade eller saa nær derved, at Fare for dens Udbredelse til samme efter Kommissionens Støn er til Stede, samt naar en anden smitsom Sygdom sættes under offentlig Behandling paa de anførte Steder, at drage Omsorg for, at der, for saa vidt den offentlige Behandling af Sygdommen ikke kan overkommes af Stads- eller Distriktslægen, eller det i øvrigt til Bekæmpelse af Sygdommen eller til Formindskelse af Udgiften derved findes hensigtsmæssigt, antages det fornødne Antal Væger til under Embedslægens Overtilsyn, der dog ikke omfatter Sygebehandlingen, at overtage den offentlige Behandling paa det af Sundhedskommissionen nærmere fastsatte Omraade, hvorom Bekendtgørelse udfærdiges og paa hensigtsmæssigste Maade bringes til almindelig Kundskab.

Enhver Læge, hvem den offentlige Behandling paahviler, skal saa vidt muligt behandle ethvert Tilfælde af den paagældende Sygdom, i hvilket hans Hjælp begæres, og derhos i de Tilfælde, hvor Behandlingen sker ved en anden Læge, føre Tilsyn med, at de af denne foretagne Foranstaltninger til Tilfældenes Isolation og den behørigte Desinfektion ere fuldstændige og udføres tilstrækkeligt, samt i fornødent Fald foranledige det nødvendige iøvrigt.

Paa Landet indtræder den Læge, som er særligt antagen til at udføre den offentlige Behandling, i Sundhedskommissionen for det Omraades Vedkommende, for hvilket han er antagen. Det samme gælder, naar

ingen Distriktslæge har Bolig i en Kjøbstad eller Handelsplads, der ikke har nogen af Justitsministeren stadfæstet Sundhedsvedtægt.

vedtoges uden Afstemning.

2) Endringsforslag under Nr. 3 til § 4 af Mindretallet under Nr. 1:

Som Stykke 3 tilføjes:

„I Lovet af 5 Mar efter denne Lovs Krafttræden skal der paa enhver Kirkegaard, hvor der ikke findes Vighus, opføres et saadant. Byggegrunden er Kirkeeeren pligtig til at afgive uden Vederlag, og er Pladsen paa Kirkegaarden ikke tilstrækkelig dertil, da kan den fornødne Jord eksproprieres efter Reglerne i Forordn. af 23de April 1845 om Jords Afstaaelse til Kirkegaardens Udvidelse. Opførelsen af Vighuset paahviler Kommunen. Udgifterne derved afholdes af Statskassen og Kommunkassen hver med Halvdelen. Den fremtidige Vedligeholdelse paahviler Kommunen.“

forkastedes med 43 Stemmer 29.

§§ 4—7 saalydende:

§ 4.

I de i § 2, første Stykke, nævnte Tilfælde skal Sundhedskommissionen derhos, om fornødent, tilvejebringe et eller efter Omstændighederne flere passende isolerede Lokaler, der forsynes med behørigt Udstyr. Kan Lokalet ikke tilvejebringes ved Benyttelse af offentlige Bygninger eller ved Opførelse af Barakker eller lignende, kan Sundhedskommissionen kræve private Lokaler stillede til Disposition imod Erstatning til alle vedkommende og under størst mulig Hentyntagen til, at Beboerne saa lidt som muligt forstyrres i deres Erhverv. Sundhedskommissionen har derhos at drage Omsorg for, at den til de syges Behandling fornødne Betjening af Sygeplejere og de udelukkende til de syges Transport bestemte Befordringsmidler have til Raadighed i tilstrækkeligt Antal, samt at der, for saa vidt Vighuse ikke findes paa Kirkegaardene, tilvejebringes de til Hensættelse af sig fornødne isoleret beliggende Lokaler.

I de i § 2, 2det Stykke, nævnte Tilfælde kan under særegne Forhold, navnlig naar de under offentlig Behandling taagne Sygdomme optræde paa en særdeles ondartet Maade og true med at udbrede sig over et større Distrikt, for Københavns Vedkommende Justitsministeriet og uden for København Oversundhedskommissionen efter Sundhedskommissionens Indstilling anordne, at Sund-